

Arrest

nr. 239 920 van 21 augustus 2020
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. NIYONZIMA
Jacob Jordaensstraat 112
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 14 april 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 12 maart 2020 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 april 2020 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. JANS, die loco advocaat M. NIYONZIMA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 maart 2020 wordt de afgifte van een visum lang verblijf geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

“Overwegende vooreerst dat art. 40ter van de wet van 15.12.1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt,

die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie (hetgeen momenteel overstemt met een bedrag van 1.555,092 euro). Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° wordt geen rekening gehouden met middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkeringen.

3° wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat ter staving van de bestaansmiddelen van de gezinshereniger enkel de volgende documenten voorgelegd werden:

- Een pensioenfiche nr. 281.11 dd. 04/03/2019 (inkomsten 2018) op naam van de heer V(...) J. M. L.

- Een aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 2019 op naam van haar V(...) J. M. L.

Overwegende dat hieruit blijkt dat betrokkene gemiddeld over een maandelijks bedrag van ongeveer 1.291 euro beschikt. Een dergelijke som vormt echter geen toereikend bedrag in het licht van de vreemdelingenwetgeving. Dit bedrag is immers lager dan 120% van het bedrag zoals bedoeld in art. 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;

Overwegende dat verder enkel een aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing voorgelegd werd. Hieruit blijkt enkel dat mijnheer eigenaar is van verschillende bebouwde en onbebouwde percelen, waarvoor mijnheer voor 11/09/2019 1.101,46 euro belasting diende te betalen.

Aangezien de te vervoegen persoon verder geen informatie heeft verstrekt over zijn behoeften, kan de administratie de behoefteanalyse voorzien in artikel 42, §1, alinea 2 niet uitvoeren. Gezien de behandelingstermijn en gelet op het ontbreken van enige beschikbare informatie is het voor de administratie onmogelijk om bijkomende informatie over zijn behoeften te vragen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herinnert er aan dat het aan de aanvrager is, die zich beroept op een situatie die een invloed kan hebben op zijn administratieve situatie, om de administratie hiervan op de hoogte te stellen. De administratie is echter niet gehouden tot het uitvoeren van bijkomend onderzoek, dewelke haar in de onmogelijkheid zou plaatsen om binnen een aanvaardbare termijn gevolg te geven aan de vele aanvragen die zij ontvangt.

Bijgevolg is onvoldoende aangetoond dat betrokkene over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Overwegende daarnaast dat artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen "dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt".

Overwegende dat betrokkene enkel een verklaring van lidmaatschap voorlegt van Partena. Uit deze verklaring blijkt dat mijnheer V(...) J. M. L. geregistreerd staat als lid van dit ziekenfonds. Er dient echter opgemerkt te worden dat de voorgelegde verklaring van lidmaatschap van Partena niet het conforme attest is dat gebruikelijk bij de mutualiteit dient aangevraagd te worden in het kader van een visumaanvraag gezinshereniging. Het conforme attest betreft namelijk een attest dat specifiek wordt opgesteld met het oog op een visumaanvraag gezinshereniging. In het attest dat door betrokkene werd voorgelegd staan visumaanvrager C. Y. niet vermeld als personen ten laste.

Er wordt dus niet aangetoond over een ziektekostenverzekering te beschikken die de risico's in België voor de visumaanvragers dekt.

Bijgevolg worden de visums gezinshereniging geweigerd

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan legt geen bewijs voor

dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinea 2."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesesamenvatting neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesesamenvatting, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

Zij betoogt als volgt in deze synthesesamenvatting:

"Middel: schending van de wet over de motivering van administratieve akten van 29.07.1991 ; afwezigheid van motivering, verkeerde motivering, schending van het beginsel van evenredigheid, machtsmisbruik; schending van het algemene beginsel van goede administratie ; schending van het beginsel volgens welk de overheid met alle aspecten van het dossier rekening moet houden..."

1. ARTIKEL 3 van de bedoelde wet van 29.07.1991 vereist een juridische en feitelijke motivering. In de feitelijke motivering moet de administratie rekening houden met de concrete omstandigheden van de aanvraag, wat DVZ in casu niet doet, daar hij onder meer weinig rekening houdt met alle gegevens die betrekking hebben op de inkomsten van de heer V(...), de echtgenoot van verzoekster als ook van de bewijzen van de ziekteverzekering.

2. De aangevochten beslissing van DVZ wordt als volgt gemotiveerd: (...).

3. Deze motivering is gebrekkig. Wat de inkomsten van de heer V(...) betreft, werd er enkel rekening gehouden met zijn pensioen, nl. een bedrag van 1.291€ per maand. Deze houding van DVZ wordt tegengesproken door officiële documenten (belastingbrief, brief pensioenbrief, ...) waaruit blijkt dat de heer V(...) over de volgende jaarlijkse inkomsten beschikt:

- Inkomsten onroerende goederen: 3.158,40€;*
- Pensioen: 15.497,97€*
- Inkomsten als zelfstandige: 5.820,00€*
- Totaal van de netto inkomsten: 24.476,37€ (inkomstenjaar 2018)*

De heer V(...) ontvangt op een regelmatige basis alle onderdelen van zijn inkomsten. De houding van DVZ volgens welke sommige delen van de inkomsten niet regelmatig zouden zijn is willekeurig en in ieder geval niet gemotiveerd.

Rekening houdend met de personen die hij ten laste moet nemen (nl verzoekster en hun dochter) moet de heer V(...) bewijzen dat hij minstens 1.555,092€ verdient, overeenkomstig artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Deze voorwaarde wordt in casu ruim vervuld, gezien de heer V(...) een gemiddeld jaarinkomen heeft van 24.476,37€, wat betekent 2.039,70€ per maand. Deze berekening is gebaseerd op de cijfers voor het jaar 2018. Volgens een attest van de heer Y. L. dd. 25.09.2019, dat ook rekening houdt met bijkomende inkomsten uit de firma (...), beschikt de heer V(...) over een maandelijks netto inkomen van 2.791,49€ (zie stuk 7).

Hierbij in bijlage worden bewijzen van inkomsten uit de firma (...) (ondernemingsnr: xxx) voorgelegd, alsook de stortingen door de heer V(...) voor het onderhoud van verzoekster en hun dochter. Wat de ziekteverzekering van verzoekster en haar dochter betreft, erkent DVZ zelf dat de heer V(...) een attest van lidmaatschap van Partena heeft voorgelegd, wat betekent dat er geen probleem ten gronde bestaat.

In De nota met opmerkingen van de verwerende partij blijkt deze niet meer te betwisten dat de documenten die verzoekster aan het Belgische Consulaat afgaf voldoende waren om te bewijzen dat haar echtgenoot, dhr V(...) over voldoende inkomsten beschikt. De nota lijkt eerder te insisteren op het feit dat de ziektekostenverzekering niet bewezen zou zijn door het neergelegde verklaring van lidmaatschap van Partena. Hierover roep verwerende partij art 40ter, §2, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet in. Deze bepaling zegt echter niet dat een verklaring van lidmaatschap van een ziekenfonds onvoldoende is om de ziekteverzekering te bewijzen. Deze bepaling stelt immers dat :

"..... De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :"

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt....”.

Om deze voorwaarden tegemoet te komen heeft verzoekster een verklaring van lidmaatschap van Partena meegedeeld. De verwerende partij motiveert niet haar houding dat dit bewijs onvoldoende is. De voornoemde wetbepaling omvat geen beperking wat de vorm van het vereiste document betreft. De betrokken verklaring van Partena stelt dat

“Mijnheer V(...) J. rijksnummer xxx, domicilie (...) 1600 Sint-Pieters-Leeuw, aangesloten is bij ons ziekenfonds in de hoedanigheid van gerechtigde onder het inschrijvingsnummer xxx als gepensioneerde recht heeft op verhoogde tegemoetkoming van 01/01/2017 tot 31/12/2020, de codes verzekeraarheid 130/130 ...”

De Verwerende partij motiveert waarom deze verklaring niet voldoende zou zijn of waarom slechts een andere vorm van bewijs exclusief is en geen andere vorm toelaat.

Het bewijs van ziekteverzekering van dhr V(...) werd dus degelijk voorgelegd.

DVZ is niet expliciet over welk attest hij vereist. Hij stelt dat de verklaring van lidmaatschap onvoldoende is zonder het precies attest te noemen, dat hij nodig heeft.

In de voorgaande visumaanvragen van verzoekster, had deze attesten van gezinshereniging van Partena neergelegd, maar deze waren ook voor de verwerende partij niet voldoende. Verwerende partij zegt niet in zijn motivering wat hij wil.

Feit is dat verzoekster en haar dochter, zolang zij nog niet met dhr V(...) in België samenleven, niet kunnen worden gedekt door een ziekenfonds in België. De verklaring van lidmaatschap is wel een voldoende bewijs dat ze gedekt zullen worden, na hun aankomst in België.

Hierbij worden 2 attesten van gezinshereniging van Partena, die aan dhr V(...) werden afgegeven, bijgevoegd. In geval dit het attest is, dat door DVZ bedoeld is, moet er worden opgemerkt dit geen exclusiviteit van bewijs kan hebben in het kader van artikel 40ter, §2, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Verzoekster betwist niet dat er enkel een verklaring van lidmaatschap van Partena waaruit blijkt dat de referentiepersoon lid is van dit ziekenfonds, werd neergelegd. Uit deze verklaring van lidmaatschap blijkt niet dat de referentiepersoon, overeenkomstig artikel 40ter, § 2, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet, beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's voor hem én zijn familieleden dekt. In de bestreden beslissing wordt niet op kennelijk onredelijke wijze gemotiveerd: “Overwegende dat betrokkene enkel een verklaring van lidmaatschap voorlegt van Partena. Uit deze verklaring blijkt dat mijnheer V(...) J. M. L. geregistreerd staat als lid van dit ziekenfonds. Er dient echter opgemerkt te worden dat de voorgelegde verklaring van lidmaatschap van Partena niet het conforme attest is dat gebruikelijk bij de mutualiteit dient aangevraagd te worden in het kader van een visumaanvraag gezinshereniging. Het conforme attest betreft namelijk een attest dat specifiek wordt opgesteld met het oog op een visumaanvraag gezinshereniging. In het attest dat door betrokkene werd voorgelegd staan visumaanvragers C.Y. en C.Y. niet vermeld als personen ten laste. Er wordt dus niet aangetoond over een ziektekostenverzekering te beschikken die de risico's in België voor visumaanvragers dekt.”

Verzoekster wijst op artikel 40ter, § 2, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet en betoogt “Deze bepaling zegt echter niet dat een verklaring van lidmaatschap van een ziekenfonds onvoldoende is om de ziekteverzekering te bewijzen”. Verzoekster betwist niet dat uit de neergelegde verklaring van lidmaatschap van Partena niet blijkt dat de visumaanvragers C.Y. en C.Y. niet worden vermeld als personen ten laste. Verzoekster voegt bij de synthesesamenvatting bovendien een attest van 14 april 2020, zijnde na de bestreden beslissing, dat specifiek wordt opgesteld met het oog op een visumaanvraag gezinshereniging waarop haar naam en de naam van het kind worden vermeld. De Raad mag geen rekening houden met stukken die niet ter kennis zijn gebracht aan de verwerende partij.

De vaststelling dat niet is voldaan aan een van de in artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet vervatte verblijfsvoorwaarden, in het voorliggende geval de vereiste dat de Belgische referentiepersoon beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt voor zichzelf en zijn familieleden, volstaat op zichzelf genomen reeds om de bestreden beslissing te schragen. Immers zijn de voorwaarden zoals opgesomd in artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet cumulatief. Verzoeksters kritiek gericht tegen het motief betreffende de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, kan dan ook niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangezien reeds werd vastgesteld dat niet voldaan werd aan één van de in artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet vervatte verblijfsvoorwaarden, en het niet voldoen aan de bestaansmiddelenvoorwaarde een tweede en overtuigend motief betreft. Een kritiek die gericht is tegen overtuigend motieven kan niet tot de nietigverklaring leiden van de beslissing die reeds

haar voldoende feitelijke en juridische grond vindt in een ander weigeringsmotief, zoals in deze zaak het geval is (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 19 februari 2009, nr. 190.636).

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze werd genomen. De schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel, in het licht van artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen. Verzoekster toont met haar uiteenzetting evenmin aan dat er sprake is van afwezigheid van motivering of een verkeerde motivering. Wat betreft het evenredigheidsbeginsel heeft verzoekster nagelaten toe te lichten op welke wijze de bestreden beslissing in strijd zou zijn met het evenredigheidsbeginsel, zodat dit middelonderdeel naar oordeel van verwerende partij onontvankelijk is. De uiteenzetting van de verzoekende partij laat ook niet toe vast te stellen dat enig ander, niet nader geduid beginsel van behoorlijk bestuur werd miskend. Het komt de verzoekende partij toe klaar en duidelijk te specificeren welke beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden acht (RvS 22 november 2005, nr. 151.540). Het betoog van verzoekster laat ten slotte ook niet toe enig machtsmisbruik vast te stellen. Concrete argumenten worden in dit verband niet naar voor gebracht.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC